

ע"פ 5262/21 - קאיד אבו סבילה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוורים פליליים

ע"פ 21/5262

לפני:
כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופט ע' גروسקובף
כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המערער:
קאיד אבו סבילה

נ ג ד

המשיבה:
מדינת ישראל

ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בבארא
שבע ב-תפ"ח 50815-10-19 מיום 3.6.2021
על ידי השופטים י' רז-לו, ג' שלו ו-א' משנהות

תאריך הישיבה:
כ"ה בניסן התשפ"ב (26.04.2022)

בשם המערער:
עו"ד ניל סימון

בשם המשיבה:
עו"ד עינת גدعוני

פסק דין

השופט י' אלרון:

1. בית המשפט המחוזי בבארא שבע בתפ"ח 50815-10-19 (השופט י' רז-לו, ג' שלו ו-א' משנהות) גזר על המערער בגין הרשעתו בעבירה של חבלה בכונה מחמורה, עוונש מאסר בפועל למשך 8 שנים ומחצה, והורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן 8 חודשים התלייו ועומד נגדו, חלקו במצטבר וחלקו בחופף, כך שבסתן הכל ישא המערער בעונש מאסר בפועל של 9 שנים, לצד עונשה נלוית. הערעור שלפניו מופנה כלפי חומרת עונש המאסר בפועל שהושת על המערער.

עמוד 1

2. כמתואר בכתב האישום המתוון, ביום 9.10.2019 בשעות הערב, המתלוון, אשר לו היכרות מוקדמת עם המערער, נהג בטרקטור לכיוון אורות סוסים הנמצאת מחוץ ליישוב שבב שלום. משחشب המתלוון כי נגרם לו תקר בגלל ועצר את הטרקטור, ניגש אליו המערער וצילם אותו בטלפון הנייד. המתלוון שאל את המערער מדוע הוא מצילמו, ובתגובהה המערער הבהיר ושאל לפרש מעשיו באזור.

במה שלאמר, המתלוון פנה לעלות על הטרקטור על מנת לנטו מהמקום, וכאשר גבו הפנה למערער - הלה שלפ' סכין משוננת בעלייה באורך של 23.8 ס"מ, התנפל על המתלוון ודקר אותו מספר פעמים בגבו, בcpf ידו השמאלית וכן קטע את אצבע הקמיצה שלו, אשר חלק ממנו נפל לאדמה. שהמתלוון התכווף להרימה, המערער דקרו פעם נוספת בגבו העליון עד אשר נפל ארضا. אז ובعود המתלוון שרוע על הקרקע, המערער המשיך ודקרו מספר פעמים נוספת בחזהו, עד אשר עזב את המקום.

המתלוון סבל מדימום מסיבי, חתכים בצוואר בעומק של 3.5 ס"מ, חתכים בגב הعلין ובבית החזה, דימום עורקי שטחי בבית החזה שמאל, ושביר פתוח של אצבע 4 בידי שמאל. המתלוון עבר ניתוח במהלך חיבור חלק האצבע שנתקע, בוצע קיבוע שברים מרוסקים באצבעו, וכף ידו גובשה. הוא אושפץ בחדר טיפול נמרץ כשהוא מודם ומונשם, ושובר מבית החולים מספר ימים לאחר מכן.

בgen האמור, יוכסה למערער עבירה של חבלה בכונה חמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: החוק).

ההילך בבית המשפט המחויז

3. המערער הורשע על פי הודהתו בעבודות כתב האישום המתוון, במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

4. בגזר דין, בית המשפט המחויז נתן דעתו ל"תרבות הסcin", אשר אין לגנות כלפיה סבלנות; לצורך בהחמרת הענישה בגין עבירות מסווג זה; ולערכים המוגנים שנפגעו בעקבות ביצוע העבירה, ובכלל זה שלמות הגוף והנפש של המתלוון, והגנה על שלומו וביטחונו. כן הודגשה חומרתה הרבה של העבירה, ובפרט משגששתה תוך שימוש בנשק קר.

בית המשפט המחויז הוסיף ועמד על "הנזק הרב שעלו היה להיגרם למתלוון", בשם לב לדקירות המרבות שהמערער ذكر אותו בפלג גופו העליון, וכן לנזק שנגרם לו בפועל בשל אובדן הדם הרב והצורך בתערבות כירורגית דחופה, כמו גם החבלות והתפרים המרוביים בגופו. עוד הפנה בית המשפט לעדותו של המתלוון, לפיה האצבע שנתקעה לו במהלך התקיפה וחיבורה לאחר מכן נותרה פגומה ומעוותת, וכי אינו יכול לישרה. הודגש כי המערער תקף את המתלוון ללא התגברות מצדו, וכל חטאו היה כי עצר לתיקן תקר בגלל.

נוכח כלälö, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, נקבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה דין נע בין 7 ל-11 שנות מאסר בפועל, לצד ענישה נלוית.

5. בעת קביעת עונשו בתחום המתחם, בית המשפט המחויז שקל לקולה את נסיבות חייו הקשות של המערער, כפי שפורטו בהרחבה בחוות הדעת הפסיכיאטרית ובחוות הדעת של ועדת האבחן שהוגשו בעניינו. כעולה מהן, למערער יכולות אינטלקטואליות ושיפוטיות נמוכות, והוא נעדר CIS-IV חיים בסיסיים, אין יודע קרוא וכותב, וכן למשפחה פוליגמית, היכולת את אבי המנוח, שתי הנשים להן היה נשוי ו-26 ילדים.

עוד נשקרה לזכות המערער, הודהתו בכתב האישום המתוקן, ונקבע כי גם שגעתה לאחר שהמתalon העיד היא עדין מבטאת "נטילת אחריות מסוימת" והכרה בעויל שגרם לאחר.

לחומרה, בית המשפט המחויז ציין את עברו הפלילי המכובד של המערער, הכולל 8 הרשעות קודמות ובכלל זה ריצוי עונשי מאסר בפועל. הודגש, כי העבירות בהן המערער הורשע בעבר, רבות ומגוונות, ובינהן עבירות אלימות לרבות פצעה והחזקת סכין, עבירות רכוש וסמים. כן נשקרה העובדה כי העבירה בוצעה על ידו בעודו עומד נגדו עונש מאסר מותנה בגין הרשעתו الأخيرة, אשר כללה בין היתר, הרשעה בעבירה של החזקת סכין.

6. מכלל שיקולים אלו, ולנוכח "מאפיינוי הייחודיים" של המערער, כמו גם הקשיים והמוגבלות העולים מחוות הדעת שניתנו בעניינו, בית המשפט המחויז מיקם את עונשו של המערער "מעט מתחת לאמצע" המתחם, וזאת על 12 שנים לRICTי בפועל במסגרתו הופעל עונש מאסר מותנה, חלקו בחופף וחילקו במצטבר; 3 חודשים מאסר על תנאי לבן עבור עבירת אלימות מסוג פשע, למשך 3 שנים; 6 חודשים מאסר על תנאי לבן עבור עבירת אלימות מסוג עוון, למשך 3 שנים; וכן פיצוי למתalon בסך 50,000 ש"ח.

טענות הצדדים בערעור

7. במקד הערעור טענת הסגנור באשר למצבו הקוגניטיבי של המערער, ובכלל זה היותו "בעל הנמקה קוגניטיבית" עם כושר "SHIPOT NOMER" ו"קושי בקשרים חברתיים", כעולה מחוות דעת ועדת האבחן. לשיטת הסגנור, בית המשפט המחויז לא ניתן משקל מסוימ למצו דברים זה, ומשכך ראוי להקל בעונשו. עוד טוען הסגנור, כי פסקי הדין אליהם הפנה בית משפט כאמור דין, אף הם מלמדים על כך שהעונש שהושת בנסיבות המקרה דין, חמור יתר על המידה.

8. מנגד, המשיבה סומכת את ידיה על גזר דין של בית המשפט המחויז. בנגד לטענת המערער, טוען כי מציבו הקוגניטיבי הובא בחשבון במספר אופנים - הן מאחר שהטעם המרכזי לכך שהוסכם על הסדר טיעון היה מצבו זה, ולפיכך המערער נאשם בעבירה נשוא כתוב האישום המתוקן ולא בעבירה חמורה יותר; והן בבחירה בית משפט כאמור את עונשו בחלוקת התחثان של מתחם העונש ההולם, חרף עברו הפלילי, וכן להורות על הפעלת עונש המאסר המותנה שהיא תלוי ועומד נגדו, חלקו בחופף וחילקו במצטבר.

הודגש, כי בסופו של יום המערער נמצא כשיר לעמוד לדין, ועל כן אין הצדקה להקל בעונשו בהתחשב עמוד 3

בנסיבותיו החמורות של המקרה. עוד נטען, כי הפיזי למתלון אשר סובל מכאבים ומפוסט טראומה טרם שולם, וכי גם מטעם זה יש לדוחות את הערעור דין.

דין והכרעה

9. לאחר ששלמתי את טיעוני באי כוח הצדדים, אלו שבכתב ואלו שבטל פה, הגיעו לכל מסקנה כי דין הערעור להידחות.

נקודות המוצא לדין היא כי אין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בחומרת העונש שהשיטה הערוכה הדינית, אלא אם ניכרת סטייה מהותית מדיניות הענישה הנוגגת בנסיבות דומות, או אם מתעורר חשש לעוות דין או אי צדק מהותי (ע"פ 1745/20 עקל נ' מדינת ישראל, פסקה 21 (11.2.2021); ע"פ 642/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (28.4.2022); ע"פ 5407/21 דלאשי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (15.2.2022)). עניינו של הערעור שלפנינו אינו בא בגדלים של אוטם מקרים חריגים, כפי שיבואר להלן.

10. חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה, ברורות וմדברות بعد עצמן. המערער ניגש אל המתלון כשח אל" קרב, והחל לזכיר אותו באמצעות סכין משוננת גדולה מידות שהיא ברשותו מבועוד מועוד.

aczriyot_shel_mureer_nelmadat_men_huvedah_ci_la_chdl_mmasyi_dikirah_af_la_achar_shkutu_at_achat_maatzavot_hamtalon, veschaza_mbolah_tekuf_lherima, mureer_dkru_bggvud_asher_nefal_aracha. gam_oz_mashir_bmmasyi_vodkar_at_hamtalon_shob_voshob_bazoor_chzho_ud_asher_ud_barev_hamurur_at_hamkoom, bhotiyo_ato_hatbossem_bdmno.

11. מעשי אלימות מחרידים מעין אלו הנעים באמצעות סכין בפלג גוף עליון של אדם, עלולים להסתיים בתוצאה טראגייה נגדעים חייו. אין להשלים עם מעשים נפשיים אלה ויש להגן על זכותו הבסיסית של כל הofsus_bemishpat_leshlomot_gopo_voltchoshet_beitchoon. ark_la_achrona_zinanti:

"בית משפט זה הדגיש לא אחת את החומרה הטמונה בעבירות חבלה חמורה, המסכנת את שלום הציבור ובתוכנו, תוך עשיית דין עצמי והתעלמות מהוראות חוק, וגורמות פumont רבות לפגיעות בגוף ובנפש. על מדיניות הענישה לשקוף חומרה זו על ידי השחת עונשי מאסר ממשמעותיים על עברינים המבצעים עבירות אלימות בכל, ועל מי שביצע עבירה של חבלה בנסיבות מחמירות בפרט" (ע"פ 6197/20 מדינת ישראל נ' גולאני, פסקה 20 (28.11.2021)).

לא בcoli העונש המרבי בגין העבירה בה המערער הורשע עומד על 20 שנות מאסר, ובכך יש כדי לבטא את עמדת המחוקק ביחס לחומרת עבירה זו (ע"פ 4344/18 גابر נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (16.8.2019)).

12. עוד יש לתת משקל לכך שהמערער ביצע את העבירה תוך שימוש בסכין, לאחר שהרשעתו האחרונה כללה הרשעה בעבירה של החזקת סכין לצד עבירות נוספות של חבלה ופציעה, בגין היה תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מוגנה בר הפעלה. בהקשר זה, מקובלות עליי קביעתו של בית המשפט המחויז כי בכך יש כדי ללמד על "תרבות סכין נפסדת"

בمعنى המערער (גזר הדין, עמוד 10), וגם נגע רע זה, יש לבער מן היסוד (ע"פ 6557/17 אוחיון נ' מדינת ישראל, פסקה 21 (10.1.2018); ע"פ 7781 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 60 (25.6.2013)).

13. כמו כן, אין מוצא לקבל את הטענה כי לא ניתן משקל מספק בגזר הדין למצבו הקוגניטיבי של המערער. אמם בחותם הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו נאמר כי הוא "בעל אינטלקגנציה נמוכה", אך לצד זאת נקבע כי היה אחראי למשיו, וביצע את העבירה על רקע "קוי אישיות האימפולסיבים והຕוקפניים". עוד נקבע בחותם הדעת של ועדת האבחון, כי המערער מבידיל "בין טוב לרע, בין מותר ואסור", וכן מתפרקד "ברמה שאינה מוגבלות שכילת התפתחותית".

שיקולים והיבטים אלו מצאו את ביטויים בגזר דין של בית המשפט המחוזי כנדרש, והוא ראה להקל בעונשו בגין "מוגבלות מסוימת". כך במקום בו מיקם את עונשו בגין המתחם, וכך בקביעה כי חלק מעונש המאסר המותנה שהוא תלוי ועומד נגדו, ירוצה בחופף למאסרו הנווכתי. זאת ועוד, בית המשפט המחוזי קבע כי הנזונים העולים מחותם הדעת שהוגשו בעניינו של המערער אינם מצביעים על פגיעה ממשית ביכולתו להבין את הפסול במשיו, או להימנע מביצועם - וגם מעתם זה לא מצאת כי קיימת הצדקה להקלה נוספת בעונשו.

14. סיכומו של דבר - התוצאה העונשית שלפנינו לא רק שאינה מקפתת את המערער, אלא אף מקללה עמו ועל כך נהוג לומר כי בית המשפט המחוזי עשה עמו חסד. זאת, בשים לב לנسبותיו החמורות של איירוע התקיפה, לעברו הפלילי המכבד של המערער אשר לא נרתע מלשוב לסתורו חרף המאסרם בפועל שרישא, ומשנשיבותו האישיות נשקלו בעת גירת דין, ואף הביאו להקלה במידה עונשו. כלל היבטים אלו שוקללו בגזר דין של בית המשפט המחוזי, ואיין לפנינו עילה להתרебב בתוצאה העונשית לה הגיע.

15. אשר על כן, יצא לחברי ולחברתי כי נדחה את הערעור.

ש | פ | ט

השופט ע' גראוסקובף:

אני מסכימים.

ש | פ | ט

השופט ג' כנפי-שטייניץ:

אני מסכימה.

עמוד 5

שיפט

הוחלט כאמור בפסק דין של השופט י' אלרון.

ניתן היום, ט"ו בא'יר התשפ"ב (16.5.2022).

שיפט

שיפט

שיפט